

Kniha Daniel — číslo sedemdesiatsedem

Odhalenie prorockej paralely: laodicejský adventizmus v roku 1863 a biblická typológia

Jeff Pippenger

2024-02-10

Vzbura laodicejského adventizmu v roku 1863 bola predobrazená kliatbou vyrieknutou proti znovuvybudovaniu Jericha.

A Jozua ich v tom čase zaviazal prísahou a povedal: Prekliaty nech je pred Hospodinom muž, ktorý povstane a vystaví toto mesto Jericho; na svojom prvorodenom položí jeho základy a na svojom najmladšom postaví jeho brány. Jozua 6:26.

Vzbura laodicejského adventizmu v roku 1863 bola predobrazená tým, že stavitelia zavrhlí uholný kameň.

Ježiš im povedal: Či ste nikdy nečítali v Písmach: Kameň, ktorý stavitelia zavrhlí, ten sa stal hlavou uhla; to sa stalo od Pána, a je to obdivuhodné v našich očiach? Preto vám hovorím: Kráľovstvo Božie vám bude odňaté a bude dané národu, ktorý bude prinášať jeho ovocie. Matúš 21,42.43.

Vzburu laodicejského adventizmu v roku 1863 predobrazil Áronov zlatý teľa.

Lebo mi povedali: Urob nám bohov, ktorí pôjdu pred nami; lebo o tomto Mojžišovi, mužovi, ktorý nás vyviedol z egyptskej krajiny, nevieme, čo sa s ním stalo. A ja som im povedal: Kto má nejaké zlato, nech si ho odtrhne. A tak mi ho dali; potom som ho hodil do ohňa, a vyšlo toto teľa. A keď Mojžiš videl, že ľud je obnažený; (lebo Áron ho obnažil na jeho hanbu medzi jeho nepriateľmi). Exodus 32:23–25.

Vzburu laodicejského adventizmu v roku 1863 predobrazňujú dve zlaté teľatá Jeroboamove.

Ak bude tento ľud vystupovať, aby prinášal obete v dome Hospodinovom v Jeruzaleme, srdce tohto ľudu sa zasa obráti k jeho pánovi, k Roboámovi, judskému kráľovi; zabijú ma a vrátia sa k Roboámovi, judskému kráľovi. Preto sa kráľ poradil a zhotovil dve zlaté teľatá a povedal im: Už ste sa dosť nachodili do Jeruzalema; hľa, tvoji bohovia, Izrael, ktorí ťa vyviedli z egyptskej krajiny. Jedno postavil v Bételi a druhé umiestnil v Dáne. 1 Kings 12:27–29.

Vzbura laodicejského adventizmu v roku 1863 bola predobrazená prorokom z Júdu, ktorý zomrel medzi oslom a levom.

A stalo sa, keď sa najedol chleba a napil sa, že mu osedlal osla, totiž prorokovi, ktorého priviedol späť. A keď odišiel, stretol ho na ceste lev a usmrtil ho; a jeho mŕtve telo bolo pohodené na ceste, osol stál pri ňom a lev tiež stál pri mŕtvom tele. 1 Kráľov 13:23, 24.

Vzpoura laodicejského adventizmu v roce 1863 byla předobrazena desátou zkouškou starověkého Izraele, která započala jejich putování po poušti.

Ale ako žijem, celá zem bude naplnená slávou Hospodina. Preto všetci tí muži, ktorí videli moju slávu a moje zázraky, ktoré som učinil v Egypte i na púšti, a už týchto desať ráz ma pokúšali a nepočúvali môj hlas, istotne neuvidia krajinu, ktorú som prisahou zaslúbil ich otcom; neuvidí ju nikto z tých, ktorí ma popudzovali. Ale môj služobník Káleb, pretože bol v ňom iný duch a úplne ma nasledoval, toho vovediem do krajiny, do ktorej vošiel, a jeho potomstvo ju zdedí. 4. Mojžišova 14:21–23.

Apoštol Pavol učil:

A toto všetko sa im dialo ako príklady a bolo to napísané na napomenutie nám, ku ktorým prišiel koniec vekov. 1. Korint'anom 10:11.

V komentári k tejto prorockej zásade sestra Whiteová povedala:

„Každý z dávnych prorokov hovoril menej pre svoju vlastnú dobu než pre našu, takže ich prorokovanie platí pre nás. ‚A toto všetko sa im dialo ako príklady a bolo napísané na naše napomenutie, ku ktorým prišiel koniec vekov.‘ 1 Korint'anom 10:11. ‚Nie sebe samým, ale nám slúžili tým, čo sa vám teraz zvestuje skrze tých, ktorí vám zvestovali evanjelium v Duchu Svätom zoslanom z neba; do týchto vecí túžia nazerat' anjeli.‘ 1 Petra 1:12....“

„Biblia nazhromaždila a zhromaždila svoje poklady pre túto poslednú generáciu. Všetky veľké udalosti a slávnostné deje starozmluvných dejín sa v týchto posledných dňoch opakovali a opakujú v cirkvi.“ Selected Messages, kniha 3, 338, 339.

Posolstvo neskorého dažďa je podľa Izaiáša posolstvom, lebo uvádza, že bezbožní ho odmietnu počúvať, a toto posolstvo opisuje ako „riadok na riadok“.

Koho bude učiť poznaniu? A koho privedie k porozumeniu náuky? Tých, čo sú odstavení od mlieka a odtrhnutí od prs. Lebo prikázanie musí byť na prikázanie, prikázanie na prikázanie; riadok na riadok, riadok na riadok; tu trochu a tam trochu: Lebo s koktavými perami a iným jazykom bude hovoriť k tomuto ľudu. Tým, ktorým povedal: Toto je odpočinok, ktorým môžete dať ustatému odpočinúť; a toto je občerstvenie: no nechceli počúvať. Ale slovo Hospodinovo im bolo: prikázanie na prikázanie, prikázanie na prikázanie; riadok na riadok, riadok na riadok; tu trochu a tam trochu; aby išli a padli nazad, a boli zlomení, a chytení do osídla, a zajatí. Izaiáš 28:9–13.

Zo šiestich línií, ktoré sme práve identifikovali, a sú, pravdaže, aj ďalšie, na ktoré sme neupozornili, jedna zdôrazňuje rok 1863 ako koniec postupnej skúšky, ktorá viedla k putovaniu po púšti. Dve zdôrazňujú, že bývalý zmluvný ľud bol pominutý a nahradený novým vyvoleným ľudom. Jedna označuje kľatbu za znovuvybudovanie niečoho, čo malo zostať zničené a opustené pod Božou kľatbou tak, ako to bolo, a ďalšia označuje kľatbu za návrat tam, kam vám bolo zakázané ísť. Dve poskytujú príklady falzifikátov dvoch tabúl Desatora, ktoré predstavovali Habakukove dve tabule.

Zlaté teľatá Árona a Jeroboáma predstavujú falošný obraz žiarlivosti, ktorý predstavoval falošnú tabuľu z roku 1863. Keď sú títo dvaja svedkovia, Áron a Jeroboám, privedení dohromady, učia, že dve tabule Habakuka predstavujú jednu tabuľu, presne tak, ako dve tabule Desatora predstavujú

jeden Boží zákon. Spolu sa stávajú jedným symbolom, ktorý sa skladá z dvoch, keď sú privedené dohromady. Tá istá prorocká dynamika dvoch tabúl Božieho zákona existuje aj v Habakukových dvoch tabuliach a spolu falošné obrazy Árona a Jeroboáma oslovujú tento prorocký jav.

Prvá generácia adventizmu bola predobrazená obrazom žiarlivosti v ôsmej kapitole Ezechiela. Videnie, ktoré sa začína piateho dňa šiesteho mesiaca v šiestom roku v ôsmej kapitole Ezechiela, pokračuje do deviatej kapitoly, kde je znázornené zapečatenie sto štyridsaťštyri tisíc. Keď sestra Whiteová hovorí o znázornení zapečatenia v deviatej kapitole, zahŕňa aj vlastnosť Božieho charakteru, ktorá ukazuje, že Boh súdi neposlušných v treťom a štvrtom pokolení. Preto do toho začleňuje pravdu priamo spojenú s druhým prikázaním, teda s prikázaním, ktoré zakazuje uctievanie modiel, akými boli Áronove a Jeroboamove zlaté teľatá.

„A zavolať na muža odetého do ľanového rúcha, ktorý mal pri boku písársky kalamár; a Hospodin mu povedal: Prejdi stredom mesta, stredom Jeruzalema, a urob znamenie na čelách mužov, ktorí vzdychajú a nariekajú pre všetky ohavnosti, ktoré sa dejú uprostred neho. A tým druhým povedal, keď som to počul: Choďte za ním mestom a zabíjajte; nech vaše oko nešetí ani sa nezľutuje: úplne pobite starých i mladých, panny i malé deti, i ženy; ale nepriblížte sa k nijakému mužovi, na ktorom je znamenie; a začnite od mojej svätyne. A začali od starších mužov, ktorí boli pred domom.“

„Ježiš sa chystá opustiť zľutovnicu nebeskej svätyne, aby si obliekol rúcha pomsty a vylial svoj hnev v súdoch na tých, ktorí neodpovedali na svetlo, ktoré im Boh dal. Pretože rozsudok nad zlým skutkom nie je vykonaný rýchlo, srdce synov ľudských je v nich celkom oddané páchať zlo.“ Namiesto toho, aby ich zmäkčovala trpezlivosť a dlhovára zhovievavosť, ktorú voči nim Pán prejavoval, tí, ktorí sa neboja Boha a nemilujú pravdu, utvrdzujú svoje srdcia na svojej zlej ceste. No aj Božia zhovievavosť má svoje hranice a mnohí ich prekračujú. Prestúpili medze milosti, a preto Boh musí zasiahnuť a obhájiť svoju vlastnú česť.“

„O Amorejcoch Hospodin povedal: „Vo štvrtom pokolení sa sem opäť vrátia, lebo nepravosť Amorejcov ešte nedosiahla svoju plnosť.“ Hoci tento národ vynikal svojím modlársťvom a skazenosťou, ešte nenaplnil kalich svojej nepravosti a Boh nedal príkaz na jeho úplné vyhubenie. Ľud mal vidieť Božiu moc zjavenú zjavne a mimoriadnym spôsobom, aby zostal bez výhovorky. Súcitný Stvoriteľ bol ochotný znášať ich nepravosť až do štvrtého pokolenia. Potom, ak by sa neukázala nijaká zmena k lepšiemu, mali na nich dopadnúť jeho súdy.

„Nekonečný stále s neomylnou presnosťou vedie účet so všetkými národmi. Kým je Jeho milosrdenstvo ponúkané spolu s výzvami na pokánie, tento účet zostáva otvorený; no keď čísla dosiahnu určitú mieru, ktorú určil Boh, začína služba Jeho hnevu. Účet sa uzatvára. Božská zhovievavosť sa končí. V ich prospech už niet viac prihovárania sa milosrdenstva.“

„Prorok, hľadiac dolu vekmi, mal tento čas predstavený pred svojím zrakom. Národy tohto veku boli príjemcami bezprecedentných milostí. Dostalo sa im najvyberanejších nebeských požehnaní, ale proti nim sú zapísané vzrastajúca pýcha, lakomstvo, modlársťvo, pohrdanie Bohom a nízka nevďačnosť. Rýchlo uzatvárajú svoj účet s Bohom.“

„No to, čo ma núti triasť sa, je skutočnosť, že tí, ktorí mali najväčšie svetlo a výsady, sa nakazili prevládajúcou nepravosťou. Pod vplyvom nespravodlivých ľudí okolo seba mnohí, dokonca aj z tých, ktorí vyznávajú pravdu, ochladli a sú unášaní silným prúdom zla.

Všeobecné opovrhnutie, ktoré sa vrhá na pravú zbožnosť a svätosť, vedie tých, ktorí nie sú úzko spojení s Bohom, k tomu, že strácajú úctu k Jeho zákonu. Keby nasledovali svetlo a poslúchali pravdu zo srdca, tento svätý zákon by sa im zdal ešte vzácnejší práve vtedy, keď je takto opovrhovaný a odstrkovaný. Ako sa neúcta voči Božiemu zákonu stáva zjavnejšou, deliaca čiara medzi tými, ktorí ho zachovávajú, a svetom sa stáva zreteľnejšou. Láska k božským ustanoveniam v jednej skupine rastie úmerne tomu, ako v druhej skupine rastie pohrdanie nimi.

„Kríza sa rýchlo približuje. Prudko narastajúce čísla ukazujú, že čas Božieho navštívenia už takmer nastal. Hoci nerád trestá, predsa bude trestať, a to čoskoro. Tí, ktorí chodia vo svetle, uvidia znamenia blížiaceho sa nebezpečenstva; nemajú však pokojne sedieť v ľahostajnom očakávaní skazy a utešovať sa presvedčením, že Boh vo deň navštívenia ochráni svoj ľud. Ani zd'aleka. Majú si uvedomiť, že ich povinnosťou je usilovne pracovať na záchrane iných a s pevnou vierou hľadiť k Bohu o pomoc. „Mnoho zmôže účinná, vrúcna modlitba spravodlivého.““

„Kvas zbožnosti celkom nestratil svoju moc. V čase, keď sú nebezpečenstvo a skl'účenosť cirkvi najväčšie, bude malá skupina tých, ktorí stoja vo svetle, vzdychať a naiekať pre ohavnosti, ktoré sa dejú v krajine. No ich modlitby budú vystupovať zvlášť za cirkev, pretože jej členovia žijú podľa spôsobu sveta.

„Vrúčne modlitby tejto vernej menšiny nebudú márne. Keď Pán vystúpi ako pomstiteľ, príde aj ako ochranca všetkých tých, ktorí zachovali vieru v jej čistote a udržali sa nepoškvrnení od sveta. Práve v tomto čase Boh zasľúbil, že sa zastane svojich vyvolených, ktorí k Nemu volajú dňom i nocou, hoci s nimi dlho zhovieva.“

„Príkaz znie: ‚Prejdi stredom mesta, stredom Jeruzalema, a urob znamenie na čelách mužov, ktorí vzdychajú a naiekajú pre všetky ohavnosti, ktoré sa páchajú uprostred neho.‘ Títo vzdychajúci a naiekajúci predkladali slová života; napomínali, radili a prosili. Niektorí z tých, ktorí zneuč'ovali Boha, činili pokánie a pokorili svoje srdcia pred Ním. Ale sláva Hospodinova odišla od Izraela; hoci mnohí naďalej zachovávali formy náboženstva, chýbala Jeho moc a prítomnosť.“ Testimonies, zväzok 5, 207–210.

Aby sme správne rozdelili videnie o zapečat'ovaní tak, ako ho predkladá Ezechiel, je nevyhnutné porozumieť štyrom generáciám adventizmu. Sestra Whiteová začína úryvok, ktorý sme vybrali, priamym odkazom na deviatu kapitolu Ezechiela a časť, ktorú sme vybrali, sa taktiež končí priamym odkazom na deviatu kapitolu Ezechiela. V tomto úryvku hovorí o Ezechielovi: „Prorok, hľadiac dolu vekmi, mal tento čas predstavený pred svojím zrakom.“ Ezechiel videl okolnosti, ktoré nastávajú počas zapečat'ovania stoštyridsaťštyritisíc.

V predchádzajúcom článku sme sa na základe troch konkrétnych pasáží z Ducha proroctva stotožnili s tým, že Izaiášovi „opilci Efraimovi“, ktorí sú v tomto úseku označení ako „starí muži“ a ktorí v oboch pasážach predstavujú vedenie Jeruzalema (adventizmu), nemôžu vidieť, že má

nastať mocné zjavenie Božej moci ako v predošlých rokoch. V tomto úseku sa práve ono zjavenie Božej moci, ktoré odmietajú vidieť, uskutoční ako súčasť božského súdu, ktorý je na nich privedený, lebo je uvedené, že „ľud mal vidieť božskú moc zjavenú zreteľným spôsobom, aby zostal bez výhovorky.“

Laodicejský adventizmus odmieta vidieť prejavenie neskorého dažďa, ktorý začal pokropovať 11. septembra 2001, ale uvidia vyvrcholenie toho dažďa, keď sa v posledných dňoch zopakuje posolstvo poľnočného volania. Tým posolstvom je islam tretieho Beda. Či nepozeralo vedenie starovekého Izraela, ktoré práve ukrižovalo svojho Mesiáša, ako bol na Letnice vyliaty Duch Svätý?

Tento úsek označuje cirkev, ktorá je v danom kontexte Ezechielom predstavená ako Jeruzalem, a členovia vnútri cirkvi (Jeruzalema) sú postavení do protikladu k „malej skupine“, ktorá je zároveň označená ako tí, „čo chodia vo svetle“, a sú „vernou hŕstkou“. Biblia učí, že „mnohí“ sú povolani, ale „málo“ vyvolených. Predmet tohto úseku zahŕňa Boží hnev, ktorý prichádza na Jeho ľud. Ľud si priviedol súd sám na seba, no Boh osobitne zdôrazňuje, že dielo ničenia vykonávajú Jeho anjeli. Boh nikdy neklame a prisľúbil, že je to On, kto stíha nepravosť ľudí do tretieho a štvrtého pokolenia. Prisudzovať vykonanie súdu komukoľvek inému než Bohu znamená popierať Jeho charakter a naznačovať, že je luhár.

Tento úryvok uvádza, že keď ničiví anjeli z Ezechiela začínajú prechádzať Jeruzalemom, práve vtedy sa „začína služba Jeho hnevu“. Boží hnev sa začína pri Jeruzaleme, ktorým je Jeho cirkev, ktorou je laodicejský adventizmus.

Lebo nastal čas, aby sa súd začal od domu Božieho; a ak sa najprv začína od nás, aký bude koniec tých, čo neposlúchajú Božie evanjelium? 1 Peter 4:17.

Boží hnev je vykonávaný Božími anjeli, a keď sa ich dielo začne, dostávajú príkaz „biť“ všetkých a „nech sa vaše oko nezľutuje, ani nemajte zľutovania: celkom zabijete starých i mladých, panny i malé deti, i ženy; ale nepribližujte sa k nijakému mužovi, na ktorom je znamenie; a začnite pri mojej svätyni.“ Boží hnev vykonávajú svätí anjeli a bod, ktorý tu chceme označiť, je ten, že začiatok Božej služby hnevu sa uskutočňuje vo štvrtej generácii.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

A stane sa v deň Hospodinovej obete, že potrestám kniežatá i kráľovských synov a všetkých, ktorí sa odievajú do cudzieho rúcha. V ten istý deň potrestám aj všetkých, čo preskakujú cez prah, ktorí naplňajú domy svojich pánov násilím a ľst'ou. A stane sa v ten deň, hovorí Hospodin, že od Rybnej brány bude počuť hlas kriku, od Druhého mesta kvílenie a od pahorkov veľký rachot. Kvíľte, obyvatelia Makteša, lebo všetok kupecký ľud je vyhladený; všetci, čo nosia striebro, sú vyhubení. A stane sa v tom čase, že prehl'adám Jeruzalem so sviecami a potrestám mužov, ktorí stoja na svojich kvasinách, ktorí hovoria vo svojom srdci: Hospodin neurobí dobre ani neurobí zle. Sofoniáš 1:8–12.